Espai Viu

EL BUTLLETÍ SOBRE MEDI AMBIENT I CIUTAT DE L'AJUNTAMENT DE GRANOLLERS Abril 2004. Núm. 1

AVANCEM CAP A UN GRANOLLERS RESPECTUÓS AMB EL MEDI?

Per conèixer si un municipi avança pel camí desitjat cal registrar periòdicament dades objectives i elaborar indicadors. L'Ajuntament de Granollers va comprometre's, amb la signatura de la Declaració de Hannover (2000), a l'adopció d'indicadors de sostenibilitat com a eina de treball.

En aquest butlletí presentem els primers resultats calculats comparables als d'altres municipis de la província de Barcelona. No es tracta d'una llista tancada i us proposem obrir el debat per definir quin camí volem que segueixi Granollers, quins objectius ambientals pretenem aconseguir, i per això, quins indicadors cal incorporar o canviar per fer un seguiment adequat de l'evolució del municipi. Esperem la vostra opinió!

L'EVOLUCIÓ DEL MUNICIPI VERS EL MEDI

El càlcul d'indicadors ambientals dóna una visió global i comparativa de l'evolució de Granollers i les seves tendències de desenvolupament vers el medi. La xarxa de ciutats i pobles cap a la sostenibilitat de la Diputació de Barcelona proposa el càlcul de trenta indicadors que es divideixen entre

a) Indicadors de model urbà per resumir les principals característiques de l'estructura urbana. A Granollers hem calculat les tendències d'ocupació del sòl, els espais naturals protegits, el grau de participació ciutadana i la despesa en medi ambient al municipi.
b) Indicadors de fluxos urbans per saber l'energia i la matèria que necessita el municipi per produir béns i serveis, així com les sortides de productes residuals que el sistema urbà no és capaç d'absorbir.
c) Indicadors de qualitat ambiental urbana per recollir dades sobre la salut del medi ambient

Us presentem a continuació alguns dels indicadors que l'Ajuntament de Granollers, membre d'aquesta xarxa, ha calculat al municipi, com també ho han fet altres ajuntaments (Castellar del Vallès, Manresa, Sant Just Desvern, Terrassa, Vilanova del Camí o Vilafranca del Penedès). Per a més informació consulteu el web *http://www.diba.es/xarxasost/indi/info_ind.asp* de la Diputació de Barcelona.

La majoria dels espais amb valor ecològic es troben en sòl no urbanitzable

Amb el planejament actual un 93,68 % dels espais d'especial valor ecològic estan en sòl que no pot urbanitzar-se.

A Granollers té especial valor ecològic:

• El riu Congost i espais fluvials, així com les arbredes incloses entre els disset espais naturals d'interès municipal definits en la proposta del Pla especial de gestió i protecció del patrimoni natural de Granollers (un 17% estan en sòl urbanitzable).

• La zona agrícola de Palou, que l'auditoria ambiental qualifica com un espai d'interès paisatgístic i connector biològic.

Un Pla especial protegirà el 21% dels espais naturals

Granollers comptarà amb el Pla especial de protecció i gestió del patrimoni natural , aprovat inicialment el febrer de 2003 i que recull els ENIM (Espais Naturals d'Interès Municipal). Un cop s'aprovi definitivament, un 21 % dels espais naturals disposaran d'una figura concreta de protecció entre els elements que la Diputació reconeix com a indicadors de protecció d'espais naturals (Pla d'espais d'interès natural, Zones d'especial protecció d'aus, etc).

Pel que fa els espais agrícoles d'interès no s'ha creat cap de les figures de protecció citades anteriorment, però el seu tractament urbanístic preveu una utilització racional de territori i la seva protecció.

Ens agrada més caminar que anar amb cotxe i utilitzem més el tren que l'autobús

El cotxe

Tan sols un 29 % dels desplaçaments interns dels ciutadans a Granollers es fan en vehicle privat, un percentatge molt més baix que en altres municipis barcelonins com, per exemple, Castellar del Vallès o Manresa, on el vehicle privat és utilitzat en el 61% i en el 47% dels desplaçaments intramunicipals respectivament. Aquesta dada es manté estable a Granollers entre 1991 i 1996.

Anar a peu

Els carrers amb prioritat per als vianants, de representar el 4,43% de la xarxa viària el 2000 representen el 2003 un 6% de carrers, gràcies a la incorporació d'algunes obres executades els darrers anys (carrer de Corró, plaça de Barangé, etc.). Aquesta tendència observada a Granollers és similar a la d'altres municipis de la província de Barcelona.

Transport públic

El nombre de viatgers de tren es va incrementar en un 15% entre l'any 1998 i el 2001, mentre que els usuaris de l'autobús l'any 2001 van reduir-se un 6% respecte de l'any anterior i l'any 2002 van disminuir un 9% més. La implantació, el gener de 2003, del sistema tarifari integrat als municipis de la Regió Metropolitana de Barcelona, com Granollers, ha suposat un canvi en aquesta tendència, i, al llarg dels tres primers trimestres del 2003, el nombre d'usuaris dels autobusos urbans ha augmentat aproximadament un 12 % (cal destacar la utilització de la targeta multiviatge T-10).

Foto: Toni Torrillas

L'Ajuntament destina prop de 93 euros per habitant i any al medi ambient

Foto: Pere Cornellas

La despesa en conceptes relacionats amb la gestió dels recursos naturals, la mobilitat, l'estalvi energètic, la protecció i la gestió del medi ambient en relació amb la despesa municipal corrent, va experimentar un considerable augment l'any 2002 en comparació als anteriors. Han contribuït a fer aquest augment les subvencions rebudes de la Junta Residus i de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per a la neteja de lleres. Probablement, el 2003, els fons de cohesió europeus per a les obres de sanejament del riu i de clausura de l'antic abocador, faran augmentar la despesa municipal destinada al medi ambient.

La participació ciutadana es mesura amb els consells municipals, l'associacionisme i l'ús de les deixalleries

Consells municipals

El nombre de reunions anuals del Consell de Medi Ambient, que a Granollers es va constituir l'any 2000, és un dels indicadors que proposa la xarxa. De dues trobades el primer any es va passar a nou el 2001 incloent-hi reunions de comissions d'estudi, comissió permanent i assemblea. L'any 2002, la tendència va patir un canvi i se celebrà una única reunió, el 20 de novembre, amb motiu de la presentació del Pla especial del patrimoni natural. L'any 2004 l'Ajuntament es proposa estudiar l'ampliació de les comissions d'estudi del Consell de Medi Ambient, per tal de donar-los un nou impuls com a eines efectives de participació local.

Les reunions celebrades en el si d'altres consells municipals (Escolar, de l'Esport, de Cultura, de Joventut, dels Infants, de Cooperació i Solidaritat i de Gent Gran) han estat estables entre l'any 2000 i el 2002.

Associacions ambientalistes

Els membres d'associacions ambientalistes al municipi s'ha mantingut al voltant de 365 ciutadans, menys de l'1% de la

Utilització de les deixalleries municipals

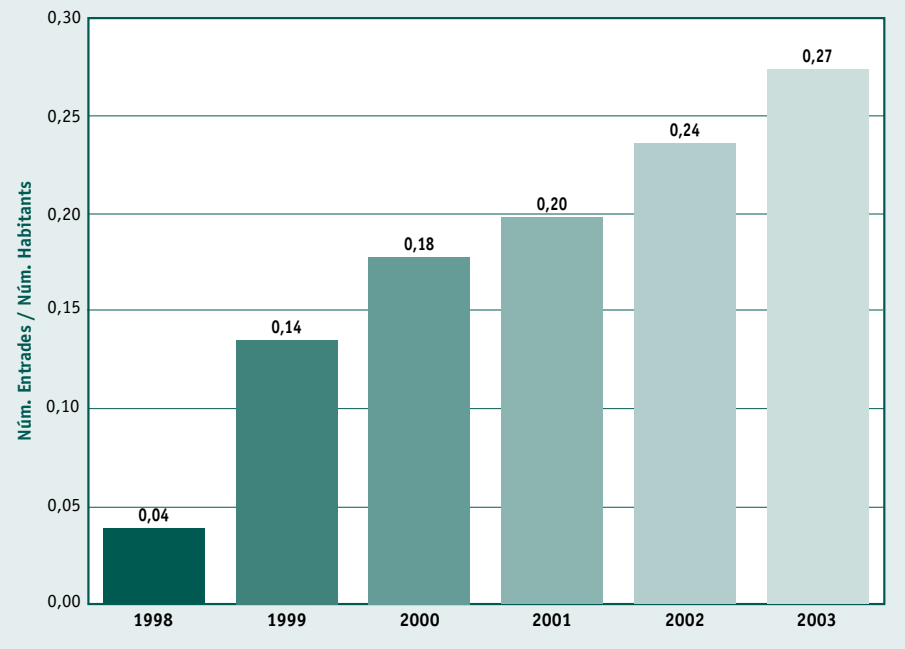

població, des de 1996 fins ara. Aquesta xifra és lleugerament superior a la d'altres localitats de Barcelona (Vilafranca del Penedès, Manresa o Terrassa) i bastant inferior al 5.4% de Castellar del Vallès.

L'ús de les deixalleries

Es confirma un increment progressiu d'usuaris de les deixalleries municipals que el 2003 representa el 27% de la població. Altres municipis com Castellar del Vallès i Vilafranca del Penedès tenien dades similars el 2002 de participació (25% i 33% respectivament) i d'altres grans ciutats com Terrassa presenten una participació molt inferior (4%). A Granollers hi ha dues deixalleries, una a la zona Nord i l'altra a Palou.

INDICADORS DE FLUX

El consum d'energia per habitant es manté estable

El consum final d'energia a Granollers va augmentar fins a l'any 1998 en què va davallar a causa sobretot de la reducció dels consum d'energia elèctrica. Els darrers anys, el consum d'energia per habitant es manté globalment estable; cal destacar però l'important increment en el consum energètic industrial l'any 2002.

El consum total d'energia en relació amb el producte interior brut, és a dir, la intensitat energètica total, presenta una tendència decreixent: *per cada euro de producció es consumeix menys energia.*

Darrerament consumim menys aigua

El consum d'aigua per habitant ha devallat darrerament, tant domèstic com industrial i municipal, en canvi entre l'any 1996 i l'any 2000 va seguir una tendència creixent.

En general, els nivells anuals de consum d'aigua es troben bastant per sota dels d'altres municipis de la província de Barcelona, com Castellar del Vallès, Sant Just Desvern i Vilafranca del Penedès, i són bastant similars als de, per exemple, Vilanova del Camí i Terrassa.

Si analitzem els consums d'aigua en relació amb l'activitat econòmica a Granollers cada cop es consumeix menys aigua per euro de PIB generat, al contrari del que s'observa amb la generació de residus.

Any	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Consum domèstic	110,5	110,32	113,98	115,13	119,88	117,57	115,01
Consum municipal	10,1	10,6	11,3	12,2	11,6	9,9	8,8
Consum industrial	89,8	92,45	92,40	95,40	95,31	95,23	92,77
Consum total (l/habitants i dia)	210	213,4	217,7	222,7	226,8	222,7	216,6

Separem els residus cada cop més

L'any 2001 ja es va arribar a recuperar el 20,51% dels residus produïts, per sobre del 17% que es recuperà de mitjana a Catalunya, i molt superior a la recuperació del 5% l'any 1998 quan es va implantar la recollida. Els increments de la recollida de paper/cartró i envasos lleugers als iglús del carrer ha estat molt significativa l'any 2003, 45% i 26% respectivament. La recollida porta a porta de paper i cartró al centre de la ciutat i al mercat setmanal ha significat 390 tones que, un cop valorades han suposat 20.645 euros d'estalvi per a la ciutat.

Granollers recupera més residus que ciutats com Terrassa, Manresa o Castellar del Vallès i quantitats similars a les d'altres municipis com Vilanova del Camí i Vilafranca del Penedès.

Produïm més residus que abans

Mentre que entre el 1995 i l'any 2001 la quantitat de residus municipals generada es va incrementar un 19%, molt per damunt de l'11% que va augmentar a Catalunya, durant l'any 2002 aquesta quantitat va disminuir prop del 6%. Entre el 2002 i el 2003 el total de residus produïts ha tornat a créixer un 2.11 % fins a una producció anual de 26.431 tones. Cada habitant de Granollers va generar el 2003 de mitjana 1.325 kg de residus municipals diaris. Un aspecte negatiu observat és que globalment, comptant residus industrials i municipals, produïm més residu per cada cosa que fem (producte o servei) segons indica la relació creixent entre els residus i el PIB generat a la ciutat.

Els residus industrials tendeixen a reciclar-se menys

A Catalunya la quantitat de residus industrials va augmentar un 51% entre 1995 i l'any 2000. Entre les possibles causes es troba l'obligatorietat de presentar declaracions de residus anuals per les empreses catalanes, fet que fa aflorar molts residus fins aleshores no registrats. Els residus industrials a Granollers van experimentar un increment d'un 16 % des de 1995 fins al 2000 i un important increment del 20% pel que fa a la quantitat total generada entre l'any 2000 i el 2001.

D'aquests residus industrials el percentatge de recuperats va estar al seu nivell màxim el 1998 amb un 44%, i en els darrers anys ha estat inferior, vora el 39% el 2002. En altres municipis com Terrassa, Castellar i Sant Just Desvern ha disminuït també aquest percentatge de residus industrials recuperats.

Intensitat de producció de residus

INDICADORS DE QUALITAT

Problemes en la qualitat de les aigües del subsòl a causa dels nitrats i la salinitat

La salinitat de l'aigua del subsòl de Granollers i la concentració de nitrats constitueixen el problema bàsic de qualitat de les aigües del subsòl. La salinitat, que s'origina principalment per fonts industrials, mesura les sals solubles que conté l'aigua (clorurs, sulfats...) i pot suposar una restricció per usar l'aigua per al reg. Els nitrats, procedents principalment de pràctiques agrícoles, poden provocar compostos nocius per al medi i la salut humana.

El nivell de l'aigua subterrània varia en funció de les fluctuacions estacionals i no mostra símptomes de sobreexplotació.

Els control de qualitat més proper a Granollers que registra l'Agencia Catalana de l'aigua del riu Congost mostra concentracions decreixents i per tant millora de la qualitat de l'aigua de la majoria de paràmetres mesurats, excepte pel que fa als nitrits i al ferro dissolt que es van detectar en mostres de l'estiu de 2003. L'índex simplificat de la qualitat de l'aigua, que integra cinc paràmetres físicoquímics (temperatura, oxidabilitat, matèries en suspensió, oxigen dissolt i conductivitat elèctrica) es mostra estable els darrers anys.

L'ozó i partícules en suspensió a l'atmosfera de Granollers

Durant els anys 2000 i 2001 va augmentar el nombre de dies en què la concentració atmosfèrica de l'ozó va superar el valor llindar de protecció a la salut establert per llei. No obstant que l'any 2002 l'ozó no va ser elevat, l'any 2003 es va tornar a superar molts dies d'estiu el llindar de protecció a la salut (Ozó salut) i dos dies el d'informació a la població (Ozó informació). Això es traduí en valors negatius de l'indicador global de la qualitat de l'aire (ICQA) els dies 8 i 9 d'agost. Les elevades temperatures d'aquest estiu passat són la causa més directa d'aquestes concentracions d'ozó.

Els altres contaminants a destacar són les partícules en suspensió (PST), concretament les mes petites (PM10) i el diòxid de nitrogen (NO_2).

Les partícules són matèries en suspensió que provenen de fonts diverses mentre el diòxid de nitrogen ve principalment del trànsit i la combustió de carburants.

Concentració ambiental de contaminants atmosfèrics

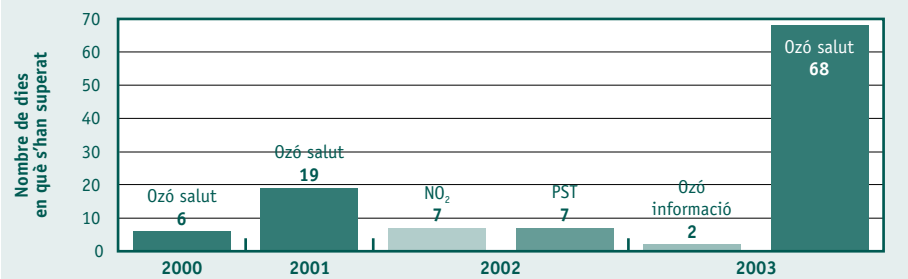

LA PETJADA ECOLÒGICA DE GRANOLLERS

Quin territori necessita un habitant de Granollers per a les seves activitats diàries?

La petjada ecològica és aquella superfície de terreny que es calcula que necessita cada ciutadà per viure. Per al seu càlcul es consideren el consum anual d'aliments (tant d'origen animal com vegetal), el consum energètic domèstic (electricitat, gas, metà, propà, petroli, carbó, d'energies renovables i de fusta), els hàbits de mobilitat, la despesa en béns i serveis, i la generació anual de residus domèstics.

La petjada ecològica és un dels deu indicadors que ha dissenyat un grup d'experts europeus i que engloben sota el títol "*European Common Indicators*" (ECI). A Granollers s'ha utilitzat per calcular-la una eina informàtica dissenyada pel Grup Ambiente Italia, que depèn del Ministeri del Medi Ambient i del Territori d'Itàlia.

El resultats mostren que cada habitant necessita al llarg d'un any una superfície ecològicament productiva de 5,76 hectàrees. És a dir, tots els habitants de Granollers necessitem en conjunt una superfície 200 vegades superior a l'extensió territorial del municipi (àrea similar a l'extensió de l'illa de Mallorca). Si tots els habitants del món necessitessin el mateix, caldrien més de tres planetes idèntics a la Terra per satisfer el consum dels seus habitants.

La meitat del territori necessari per habitant és el que cal per a la producció d'energia, per al consum directe i per produir altres béns i serveis (aliments, mitjans de transport...). El 21% del territori necessari és per a l'agricultura que, sumat al destinat a la pesca i a la pastura, representa un total del 40% utilitzat per produir aliments. L'ús forestal, utilitzat bàsicament per absorbir els residus generats i el diòxid de carboni derivat de la mobilitat i del consum energètic, es calcula un 10% de la petjada.

Catalunya o la ciutat de Barcelona, també han calculat la seva petjada ecològica, utilitzant, però altra metodologia que no permet una comparació directa amb la petjada de Granollers. No obstant això, utilitzant només les dades energètiques que es van emprar en el càlcul de la petjada de Barcelona i introduint-les en l'eina informàtica usada pel cas de Granollers, s'observa que els hàbits de consum dels habitants de Granollers no s'allunyen gaire i fins i tot estan per sota dels barcelonins.

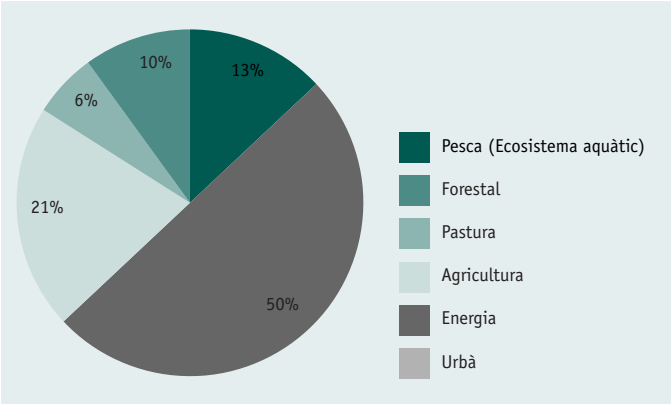

Font: Petjada ecològica de Granollers. Servei de Medi Ambient

Altres municipis, regions i estats europeus han estimat la seva petjada ecològica amb la mateixa metodologia que s'ha utilitzat a Granollers i els resultats es mostren a continuació:

Territori	PE	Territori	PE	Territori	PE	Territori	PE
Àustria	4.66	Portugal	4.28	Noruega	7.92	Pori (Finlàndia)	7.24
Bèlgica	6.78	Grècia	5.07	Europa Occidental	4.97	Haemeenlinna (Finlàndia)	5.84
Dinamarca	6.57	Irlanda	5.29	Espanya	4.60	Helsingborg (Suècia)	6.29
Finlàndia	8.41	Itàlia	3.84	Suècia	6.74		
França	5.20	Luxemburg	6.69	Regne Unit	5.45	Ancona (Itàlia)	4.09
Alemanya	4.61	Holanda	4.74	Granollers	5.76	Mantova (Itàlia)	4.40

Font: Ambiente Italia, Grup *European Common Indicators*

QUÈ CAL QUE TREBALLEM PER TENIR UN BON SISTEMA D'INDICADORS?

Els resultats que s'han presentat s'han calculat a partir de la proposta metodològica de la Diputació de Barcelona, la dels indicadors europeus i les dades disponibles a Granollers. Resten per calcular alguns indicadors de qualitat ambiental (soroll ambiental, bioindicadors, etc.) per conèixer l'estat del medi de forma periòdica i sistemàtica.

Per comprovar si ens distanciem o apropem al desenvolupament desitjat majoritàriament, cal arribar a l'establiment d'objectius concrets a consensuar entre polítics i ciutadans. Alguns d'aquests objectius els marcarà la mateixa normativa sectorial (percentatges de recuperació de residus o nivells de concentració de contaminants a l'atmosfera, per exemple). D'altres són objectius de ciutat, de desenvolupament en el territori i pressió en el medi. Amb els objectius definits és possible calcular la distància que separa la ciutat de Granollers del camí desitjat.

Quins objectius proposaríeu vosaltres?

Quin Granollers voleu?

Quins problemes ambientals penseu que requereixen una actuació prioritària a Granollers?

Volem saber la vostra opinió:

oficinaA21L@ajuntament.granollers.org

L'AIGUAMOLL DE CAN CABANYES EN FUNCIONAMENT

Des de març de 2003 l'aiguamoll construït al bosc de Can Cabanyes ha començat a tractar part de l'aigua de l'estació depuradora de Granollers

Foto: Pere Cornellas

Aprofitant que s'ha clausurat l'antic abocador de residus que hi havia a Palou i que s'ha recuperat l'entorn del riu en el seu tram menys urbà, s'ha construït un aiguamoll i un centre d'educació ambiental al bosc de Can Cabanyes. L'aiguamoll millora la qualitat de part de l'aigua que surt de la depuradora, que es podrà utilitzar en un futur per al reg, aigües amunt, de la vegetació del passeig Fluvial. Els objectius bàsics de l'espai de Can Cabanyes són:

- Ser un punt d'atracció i observació d'ocells en crear un nou ambient aquàtic.
- Fomentar l'educació ambiental, tractant temes relacionats amb els espais fluvials, la flora i la fauna existents, la gestió de l'aigua (depuradora, riu, etc.) i el reciclatge i l'aprofitament de recursos.
- Esdevenir un "laboratori de camp" on fer treballs de recerca científics, i d'educació reglada (tant de secundària com de primària) relacionats amb la depuració d'aigües i amb els ecosistemes de ribera (fauna, flora...) a partir d'un sistema natural com l'aiguamoll.

L'AIGUAMOLL, UNA DEPURADORA NATURAL

On van les aigües residuals?

Les aigües residuals que surten de les cases dels ciutadans de Granollers i de les indústries són conduïdes a través de les clavegueres cap a l'estació depuradora d'aigües residuals de Granollers. Allà les aigües segueixen un conjunt de tractaments físics i biològics abans d'anar a parar al riu. A Granollers aquesta aigua tractada o depurada (efluent) conté molts nutrients (nitrogen i fòsfor), que afavoreixen el creixement de la vegetació. Contràriament al que es podria pensar, el fet que hi hagi molta quantitat de nutrients no és positiu, ja que provoca un creixement exagerat d'algues que deterioren l'ecosistema aquàtic. És el que es coneix com eutrofització.

L'aiguamoll: un sistema natural amb capacitat per eliminar fòsfor i nitrogen

A l'aiguamoll hi tenen lloc un seguit de processos que redueixen la quantitat de nitrogen i fòsfor de l'aigua tractada que surt de la depuradora. Però per poder fer això cal que tingui unes característiques especials pel que fa al seu funcionament, fondària i tipus de vegetació plantada.

Com funciona l'aiguamoll?

La vegetació que s'ha plantat a les parts menys profundes de l'aiguamoll (canyís

Què és l'eutrofització?

En els rius i aiguamolls trobem matèria orgànica fabricada per algues i plantes aquàtiques. Les algues serveixen d'aliment als crustacis i invertebrats que habiten al medi aquàtic. Al mateix temps, aquests animalets serveixen d'aliment per als peixos que, també serviran d'aliment per a altres animals. Això vol dir que si no hi ha algues, no hi ha ni crustacis ni insectes. I si ells no hi són, tampoc poden sobreviure la resta de peixos i altres animals.

Aquest equilibri es pot trencar, per exemple, quan al riu hi ha un excés de compostos nitrogenats i fosfats procedents de les aigües residuals. Aquesta contaminació orgànica (nitrogen i fòsfor) fa que creixin excessivament les algues i enterboleixin l'aigua. Aquesta quantitat d'algues, fora d'oferir aliment als altres habitants del medi aquàtic, consumeix tot l'oxigen que hi ha l'aigua. I sense oxigen, la resta d'animals no pot viure. És el que s'anomena procés **d'eutrofització**. Es parla d'aigües mortes quan aquest procés d'eutrofització ha deixat l'aigua sense gens d'oxigen, el que la fa absolutament inservible tant per allotjar vida com per al consum.

i boga) són espècies helòfites, és a dir, són plantes grans que tenen l'arrel en un medi inundat i bona part dels òrgans vegetatius estan per sobre del nivell de l'aigua. Aquestes característiques els permeten d'absorbir l'excés de nitrogen i fòsfor presents a l'aigua. A més a més, el disseny de l'aiguamoll permet que s'hi instal·lin microorganismes que amb la seva activitat biològica depuren l'aigua. Igualment la poca fondària en alguns punts i la superfície de la làmina d'aigua (aproximadament d'1 ha) permet que la irradiació solar participi activament en el procés de depuració.

L'aigua que surt de l'aiguamoll cap al riu no es pot beure (ja que caldrien altres tractaments avançats de depuració) i, de moment, tampoc es pot utilitzar per regar. Això no obstant quan millori la salinitat de l'aigua que surt de la depuradora, serà possible aprofitar l'aigua de sortida de l'aiguamoll per al reg del passeig Fluvial.

Aquest aiguamoll té una fondària mitjana d'uns 50 cm, amb algunes zones que arriben als 1,5 metres sense vegetació per permetre els processos d'oxigenació de l'aigua. La base de l'aiguamoll s'ha impermeabilitzat amb una capa d'argiles, per evitar que l'aigua s'infiltri sota la terra, i s'ha recobert amb una capa de terra vegetal. Finalment, a les zones menys profundes, s'hi han plantat les plantes de canyís i boga que absorbeixen directament els nutrients.

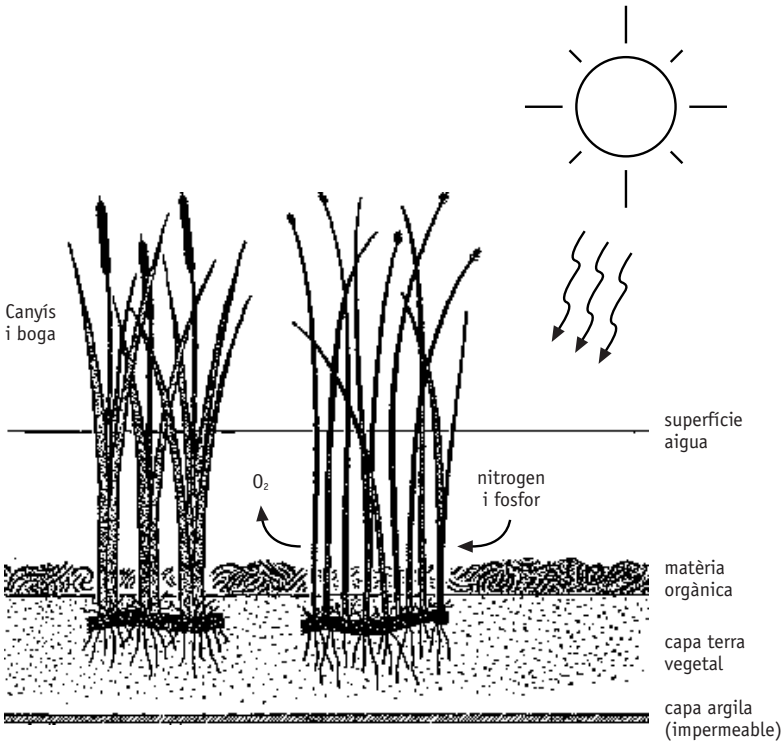

L'AIGUAMOLL, EL BOSC DE CAN CABANYES I EL PASSEIG FLUVIAL, ESPAIS PER APRENDRE I PASSAR UNA BONA ESTONA

L'aiguamoll representa una important millora paisatgística, de refugi de fauna i recuperació d'ambients naturals d'espais de ribera. Permet desenvolupar-hi treballs de recerca en el camp de l'ornitologia, els sistemes aquàtics, etc. per part del Museu de Ciències Naturals de Granollers, estudiants universitaris i estudiants de primària, secundària i batxillerat que estiguin interessats en el tema.

La proximitat de l'espai als conreus de la plana, a l'estació depuradora d'aigües residuals i a l'antic abocador de Palou i la seva integració al bosc de Can Cabanyes donen una visió completa del territori. Aquest curs escolar els alumnes dels diferents centres educatius del municipi visitaran l'espai i duran a terme un conjunt d'activitats didàctiques que serviran per tractar temes relacionats amb els espais naturals (vegetació i fauna del riu i del bosc mediterrani), la gestió de l'aigua i dels residus, etc.

Us convidem a seguir els recorreguts senyalitzats al llarg de l'espai fluvial. Les fites i els plafons informatius us facilitaran la interpretació de les vostres observacions i us proposaran senzilles activitats de descoberta.

TOT RECORDANT LA FESTA DE L'ARBRE 2003

La Festa de l'Arbre 2003, que es va celebrar els dies 28 de febrer i 5 de març, va reunir 6 centres educatius d'ESO del municipi, els alumnes dels quals van plantar 35 pins, 10 alzines, 20 roures i 10 alzines sureres. La jornada també va servir per donar a conèixer el projecte de recuperació de l'entorn fluvial que ha inclòs la posada en funcionament de l'aiguamoll.

El diumenge 3 de març socis de WWF/Adena i alguns ciutadans de Granollers i d'altres municipis van participar en la plantada organitzada per l'Ajuntament en conveni amb l'entitat ecologista. A diferència de les dels alumnes, les espècies plantades el diumenge eren de sotabosc, com el garric.

Aquesta actuació, conjuntament amb la plantació i la hidrosembra realitzada pel Consorci de la Zona Franca, va servir per revegetar l'espai, destinat a l'educació ambiental. Enguany la Festa de l'Arbre se celebrarà al parc Torras Villà per commemorar-ne el trentè aniversari, amb plantacions i itineraris botànics guiats.

Enfangats de cap a arrels

El passat dia 28 de febrer, un grup d'alumnes d'ESO de l'Educem i de la nostra escola, vam anar al bosc de can Cabanyes, prop de la depuradora, a celebrar La Festa de l'Arbre. La Festa de l'Arbre és un projecte que consisteix en la reforestació de les zones verdes del municipi de Granollers, de manera que els alumnes coneguin millor el medi ambient de la seva ciutat i contribueixin al seu creixement i a la seva conservació.

Durant aquest dia, els alumnes vam plantar roures, pins i alzines amb l'ajut de jardiners especialitzats en aquestes espècies de bosc mediterrani.

També vam fer un tomb per la zona, amb una guia que ens mostrà les millores del riu i d'un abocador proper, i la construcció d'un aiguamoll amb aigua procedent de la depuradora.

Va ser una activitat força divertida, i tot i el fang que hi havia, els professors Jesús Gascó i Pepa Cervera també van participar-hi.

L'Ajuntament ens recompensà amb un esmorzar de galetes amb xocolata, i aigua, i amb un visita al nou centre educatiu del Medi Ambient que han construït el bosc de Can Cabanyes.

La visita va quedar immortalitzada amb la filmació de l'acte realitzada per un equip d'alumnes reporters.

Ferran Banús, Esther Sanyé, Núria Almirall, Eva Perozo, Carles Orenga. 4t ESO (Col·legi Jardí)

La Festa de l'Arbre va ser molt divertida i interessant. Vam plantar diferents tipus d'arbres: pins, alzines, alzines sureres i roures.

Ens vam explicar com havíem de plantar l'arbre. Havíem de posar dos tipus de terra diferent i, a més, afegir-hi adob, perquè l'arbre tingui més aliment.

Ens van explicar per què era important recuperar el bosc. Vam veure també una bassa on venia aigua de la depuradora i allà s'acabava de depurar. El bosc era força sorollós perquè hi havia moltes indústries al voltant.

Jo, fa poc, vaig anar amb bicicleta a veure el meu arbre i els altres arbres que havíem plantat. Han crescut una mica i tots sembla que estan bé. M'agradaria tornar una altra estona amb el col·legi a plantar arbres.

Joan Molins. 1r ESO (IES Celestí Bellera)

SETMANA DEL MEDI AMBIENT 2003, CAMINADA PER LA SERRA DE PONENT

Aprofitant la data del dia 5 de juny, en què se celebra el Dia Mundial del Medi Ambient, l'Ajuntament, des de l'any 1999, organitza per als centres educatius la Setmana del Medi Ambient. Del 2 a l'11 de juny de 2003 els alumnes de tercer de primària d'algunes escoles del municipi van realitzar l'itinerari entre la Verneda de Can Gili i la Font del Ràdium. Com a novetat, es va voler impulsar l'ús del transport públic fent que els alumnes es desplacessin a peu o utilitzant els autobusos de línia urbans i interurbans.

Els alumnes de medi ambient del Taller d'ocupació Salvador Llobet, van ser els encarregats de guiar els nens i nenes durant l'itinerari i de treballar temes relacionats amb la conservació dels espais naturals i la identificació d'elements característics del bosc mediterrani. Concretament es van estudiar els boscos de la serra de Ponent de Granollers (bosc de Sant Nicolau, font del Ràdium i Verneda de Can Gili).

Com a obsequi es va lliurar als alumnes participants un exemplar del pòster on es representa la fauna i flora característica de la Font del Ràdium (espai natural d'interès municipal).

Edició: Oficina de l'Agenda 21 Local. Servei de Medi Ambient. Ajuntament de Granollers. Imprés en paper reciclat